

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 8Csp/85/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517203151
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Štrkolcová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7517203151.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Natáliou Štrkolcovou v spore žalobkyne: C. S., N.. XX.X.XXXX, A. M. S. X, XXX XX M. S., zastúpená JUDr. Ľudmilou Raffáčovou, advokátkou, Nerudova 6, 040 01 Košice, proti žalovanému : BENCONT INVESTMENT, s.r.o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO : 50 361 368, v konaní o určenie, že žalovaný nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne, o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žalovaný má nárok na náhradu 100 % trov konania proti žalobkyni s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

Zrušuje uznesenie Okresného súdu Košice - okolie č.k. 8Csp/85/2017- 42 zo dňa 17.3.2017, ktorým súd uložil žalovanému v I. rade zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného v II. rade z titulu dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 2.6.2008; a ktorým žalovanému v II. rade uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 2.6.2008.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 21.2.2017 žiadala, aby súd

I. určil, že žalovaný nemá právo na zrážky z jej mzdy vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou obsiahnutej v zmluve o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 2.6.2008;

II. určil, že zmluvná podmienka, ktorú dojednala Všeobecná úverová banka a.s. v zmluvných formulároch so spotrebiteľmi a to : „Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nespĺní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie sa primerane vzťahuje aj na ručiteľa, pokiaľ je pohľadávka banky z úveru zabezpečovaná ručiteľom“ je neprijateľná zmluvná podmienka;

III. žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni 2.636,02 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.2.2017 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia.

2. Žaloba vo veci samej konzumovala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobkyňa žiadala, aby súd uložil spoločnosti OBAL - SERVIS, a.s. Košice, IČO: 31 653 847, ktorý je jej zamestnávateľom (v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia označený ako odporca v 1. rade) zdržať sa vykonávania zrážok z jej mzdy v prospech odporcu v 2. rade (BENCONT INVESTMENT, s.r.o., IČO: 36 432 105) z titulu dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v zmluve o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 2.6.2008; a odporcovi v 2. rade uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy navrhovateľky vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v zmluve o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 2.6.2008. Uznesením Okresného súdu Košice - okolie, č. k. 8Csp/85/2017 - 42 zo dňa 17.3.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Co/128/2017 zo dňa 22.5.2017 bolo neodkladné opatrenie v navrhovanom znení nariadené. Žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala jeho nariadenia voči tretej osobe (svojmu zamestnávateľovi), ktorý nie je účastníkom úverového vzťahu. Súd zamestnávateľa navrhovateľky v zmysle § 336 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) kvalifikoval v tomto rozhodnutí ako odporcu, no v konaní o veci samej už nebol sporovou stranou.

3. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že medzi ňou a právnym predchodcom žalovaného Všeobecnou úverovou bankou, a.s. bol založený spotrebiteľský zmluvný vzťah vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 2.6.2008. Poukázala na to, že žalobkyni a jej vtedajšiemu manželovi bol na základe úverovej zmluvy poskytnutý spotrebný úver vo výške 250.000 Sk s výškou ročnej úrokovej sadzby 13,90 % a mesačnou splátkou 4.671,20 Sk. Dňa 12.11.2009 právny predchodca žalovaného vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval ju na splatenie úveru s príslušenstvom. Následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.9.2013 došlo k postúpeniu pohľadávky z vyššie označeného úverového vzťahu na žalovaného. Po postúpení pohľadávky Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie rozhodol rozsudkom zo dňa 10.6.2014, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému 5.729,86 € s prísl. a trovy konania. Uviedla, že následne žalovaný predložil jej zamestnávateľovi výzvu na vykonávanie zrážok zo mzdy spolu s dohodou o zrážkach zo mzdy, v ktorej výzve uviedol, že Všeobecná úverová banka, a.s. jej poskytla úver, ktorý ona riadne nesplatila, a preto bol vyhlásený za splatný, no vo výzve absentuje deň vyhlásenia splatnosti úveru ako celku. Ďalej uviedla, že žalovaný oznámil jej zamestnávateľovi aj to, že dňa 25.9.2013 došlo k postúpeniu pohľadávky z úverového vzťahu z pôvodného veriteľa na žalovaného a tiež, že doposiaľ eviduje pohľadávku voči žalobkyni vo výške 12.203,03 €, ktorá je naďalej úročená. Žiadosť žalovaného bola zamestnávateľom prijatá a zo mzdy jej zamestnávateľ začal vykonávať zrážky vo výške 155,06 €/mesačne počnúc mesiacom október 2015, pričom podľa vyjadrenia žalobkyne z jej mzdy zrazil 2.636,02 €. Mala za to, že vymáhaná pohľadávka je premlčaná. Tým, že žalovaný zaslal jej zamestnávateľovi dohodu o zrážkach zo mzdy, núti ju splácať premlčaný dlh, pričom poukázala i na to, že doposiaľ nebolo vedené riadne súdne konanie, v ktorom by vôbec mala možnosť námietku premlčania uplatniť. V tejto súvislosti dodala, že žalovaný vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 12.11.2009 a návrh na začatie rozhodcovského konania podal viac ako jeden mesiac po premlčaní dlhu podľa Obchodného zákonníka. Citovala ust. § 39, § 53 - 54 Občianskeho zákonníka, v súvislosti s ktorými uviedla, že článok II. ods. 6 zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, lebo zaručuje poskytovateľovi úveru absolútnu moc nad jej majetkovou sférou bez možnosti kontroly. K tomu citovala i záver Komisie pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách o nekalých obchodných praktikách predávajúcich zo dňa 21.1.2011 pod č. 8636/2010.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 7.8.2019 (č.l. 144 - 146 spisu) uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nejestvoval žiaden osobitný právny predpis, ktorý by považoval za neprípustné zabezpečenie záväzku voči spotrebiteľovi dohodou o zrážkach zo mzdy. Mal za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný zabezpečovací inštitút pre prípad neplnenia si povinností zmluvnou stranou. Práve účelom zabezpečovacieho inštitútu je uspokojenie pohľadávky aj mimo súdneho konania a je podľa neho preto absurdné a v rozpore so základnými princípmi občianskeho práva zdôvodňovať neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy práve jej účelom, ktorým je mimosúdne uspokojenie pohľadávky. Uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu, ale uplatnenie si zákonného zabezpečovacieho inštitútu. Súd by mal podľa neho skúmať, či jej uzatvorenie skutočne spôsobilo nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, a či táto ochrana poskytovaná súdom neprekročí hranice prípustnosti, a súd nebude chrániť spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu,

ale jeho ľahkomyselnosť a nezodpovednosť ako zmluvnej strany, ktorá sa potom, čo nastali dôsledky porušenia povinností, dovoľáva neplatnosti, pre ňu „nevýhodnej podmienky“. Z vyjadrenia žalobkyne nie je podľa žalovaného tiež zrejmé, z akého titulu si uplatňuje plnenie z bezdôvodného opatrenia.

5. Z listinných dôkazov bol zistený tento skutkový stav :

Žiadosťou o flexipôžičku zo dňa 27.5.2008 (č.l. 165 spisu) požiadala žalobkyňa právneho predchodcu žalovaného - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., o poskytnutie úveru vo výške 250.000 Sk s dobou splatnosti 84 mesiacov.

Oznámením o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky zo dňa 2.6.2008 (č.l. 164 spisu) oznámila Všeobecná úverová banka, a.s. žalobkyňu ako žiadateľke o úver, že spĺňa podmienky pre čerpanie úveru vo výške 250.000 Sk označeného ako Flexipôžička s nasledovnými parametrami : lehota splatnosti - 84 mesiacov, mesačná splátka - 4.671,20 Sk, termín čerpania úveru - 2.6.2008, dátum prvej splátky - 2.7.2008, výška úrokovej sadzby - 13,90 %.

Dňa 2.6.2008 uzavrela Všeobecná úverová banka a.s. ako veriteľ, žalobkyňa ako dlžník a W. S., N.. XX.X.XXXX, A. M. S. X ako spoludlžník zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva o úvere, č.l. 34 - 35 spisu), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal, že poskytne za podmienok dohodnutých v tejto zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s. peňažné prostriedky ako spotrebný úver dlžníkom, a dlžníci sa zaviazali, že poskytnuté peňažné prostriedky vrátia, zaplatia úroky, poplatok za poskytnutie úveru a splnia ďalšie záväzky podľa tejto zmluvy. V zmysle čl. I zmluvy o úvere, ZÁKLADNÉ PODMIENKY boli nasledovné - spotrebný úver: bezúčelový, výška úveru: 250.000 Sk, lehota splatnosti : 84 mesiacov, druh úrokovej sadzby : pevná, mesačná anuitná splátka : 4.671,20 Sk, čerpanie úveru jednorazovo dňa : 2.6.2008, dátum prvej a poslednej anuitnej splátky : 2.7.2008 a 2.6.2015, výška úrokovej sadzby platnej ku dňu schválenia úveru : 13,90 % ročne.

Podľa čl. II ods. 5 Zmluvy o úvere, banka uzavretím tejto zmluvy navrhuje, aby prípadne spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne v rozhodcovskom konaní prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným v zmysle zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku. Dlžník vyjadruje súhlas s návrhom banky na riešenie sporov Stálym rozhodcovským súdom.

Podľa čl. II ods. 6 Zmluvy o úvere, podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie sa primerane vzťahuje aj na ručiteľa, pokiaľ je pohľadávka banky z úveru zabezpečovaná ručiteľom.

Listom zo dňa 12.11.2009 (č.l. 8 spisu) oznámila Všeobecná úverová banka a.s. žalobkyňu, že nakoľko napriek predchádzajúcom upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku banky z titulu Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, banka dňom 12.11.2009 vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 8.732,55 €. Predmetným listom banka vyzvala žalobkyňu na úhradu dlžnej sumy v lehote 7 dní na číslo účtu v liste uvedené.

Žalobou zo dňa 11.12.2013 podanou na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie dňa 20.12.2013 (č.l. 9 spisu) žalobca BENCONT INVESTMENT, s.r.o., IČO: 36 432 105 žiadal, aby rozhodcovský súd zaviazal C. S., N.. XX.X.XXXX, A. M.Š. S. X (žalovaná v 1. rade) a W. S., N.. XX.X.XXXX (žalovaný v 2. rade) zaplatiť žalobcovi sumu 5.729,86 € s prísl. titulom dlžného zostatku zo Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 2.6.2008.

Z rozhodcovského rozsudku sp. zn. II/2014-101 zo dňa 10.6.2014 (č.l. 10 - 15 spisu) vyplýva, že Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave, Komora pre rozhodovanie sporov z iných obchodnoprávnym alebo občianskoprávnym vzťahov v právnej veci žalobcu BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., proti žalovanej v 1. rade C. S.K. a žalovanému v 2. rade W. S. rozhodol tak, že žalovanú v 1. a žalovaného v 2. rade zaviazal zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku istinu vo výške 5.729,86 € spolu s úrokom vo výške 13,90 % ročne zo sumy 5.729,86 € od 2.8.2013 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.729,86 € od 2.8.2013 do zaplatenia, sumu vyčísleného úroku vo výške 3.591,55 €, sumu vyčísleného úroku z omeškania 1.290,81 € poplatok vo výške 66,38 € a trovy rozhodcovského konania. Z odseku III. predmetného rozsudku vyplýva, že žalobkyňu (v rozhodcovskom konaní označenej ako žalovaná v 1. rade - pozn. súdu) bola v súlade s článkom 7 ods. 2 rokovacieho poriadku Rozhodcovského súdu

zaslaná žaloba listom č. II/2014 - 101 zo dňa 23.1.2014 prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. spolu s výzvou, aby sa k žalobe písomne vyjadrila. Zásielka bola žalobkyni zaslaná na adresu Y. XX, XX XXX Y., na ktorej zásielku prevzala dňa 27.1.2014... Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa v lehote 15 dní od doručenia výzvy a žaloby nedoručila Rozhodcovskému súdu žalobnú odpoveď, Rozhodcovský súd postupoval podľa čl. 10 ods. 4 rokovacieho poriadku, podľa ktorého ak žalovaný neoznámí svoju žalobnú odpoveď v lehote uvedenej vo výzve, tak Rozhodcovský súd pokračuje v rozhodcovskom konaní bez toho, aby považoval tento nedostatok za uznanie tvrdení žalobcu, pričom prihliadne na dôkazy navrhnuté žalobcom.

Podľa Dohody o splátkovom kalendári zo dňa 3.11.2014 (č.l. 82 - 84 spisu) uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a dlžníkmi (žalobkyňa a W. S.), sa dlžníci zaviazali zaplatiť veriteľovi pohľadávku, ktorej výška ku dňu 3.11.2014 činila 11.943,45 €, a o ktorej rozhodol Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie rozsudkom sp. zn. II/2014-101 zo dňa 10.6.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.7.2014, v pravidelných mesačných splátkach vo výške od prvej po predposlednú splátku á 300 € a poslednej splátky 131,73 €, s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 25.11.2014 a poslednej splátky dňa 25.11.2018.

Listom zo dňa 5.10.2015 (č.l. 36 spisu) žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobkyne - spoločnosť OBAL - SERVIS, a.s. Košice na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne. Prílohou predmetného listu bola aj zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX.

Z výplatných pásov žalobkyne za mesiace 04 - 05/2016, 08/2016 a 11 - 12/2016 (č.l. 16 - 20 spisu) vyplynulo, že jej boli vykonané za tieto mesiace o.i. zrážky zo mzdy vo výške 155,06 €/mesiac.

Z prehľadu vykonaných zrážok zo mzdy žalobkyne zo dňa 3.8.2017 (č.l. 118 spisu) vyplýva, že zo mzdy žalobkyne boli za obdobie 10/2015 - 2/2017 vykonané zrážky v prospech žalovaného spolu so výške 2.328,34 € (14 x 155,06 €, 1 x 80 €, 1 x 77,50 €).

6. Podľa § 137 C.s.p., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 3 ods. 3, ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

Podľa § 298 C.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 551 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

Podľa § 131 ods. 3 Zákonníka práce, ďalšie zrážky zo mzdy, ktoré presahujú rámec zrážok uvedených v odsekoch 1 a 2, môže zamestnávateľ vykonávať len na základe písomnej dohody so zamestnancom o zrážkach zo mzdy, alebo ak povinnosť zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov zamestnanca vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31.7.2008 (ďalej len zákon č. 258/2001 Z.z.), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 93b ods. 1, 2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.8.2008 (ďalej len zákon č. 483/2001 Z.z.), banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov [§ 5 písm. i)] budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona.

Návrh rozhodcovskej zmluvy podľa odseku 1 sú banky a pobočky zahraničných bánk povinné predložiť svojim klientom najneskôr pri uzatváraní obchodu, na ktorý sa nevzťahuje už uzavretá rozhodcovská zmluva. Klient nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1; ak klient neprijme návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1, tak prípadné spory z obchodu s takýmto klientom sa riešia postupom podľa osobitných predpisov.

Podľa § 67 ods. 1, 3, 4 zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.7.2008 (ďalej len zákon č. 510/2002 Z.z.), banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné spoločne alebo prostredníctvom svojho záujmového združenia zriadiť stály rozhodcovský súd podľa osobitného zákona so sídlom v Bratislave; štatútom tohto stáleho rozhodcovského súdu sa môžu zriadiť aj jeho pobočky.

Vykonávacie inštitúcie sú povinné ponúknuť svojim klientom a vydavateľa elektronických platobných prostriedkov oprávneným držiteľom nimi vydaných elektronických platobných prostriedkov neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že spory z platobného styku, ktoré medzi nimi vzniknú pri vykonávaní obchodov uvedených v odseku 2, budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 1.

Návrh rozhodcovskej zmluvy podľa odseku 3 sú vykonávacie inštitúcie povinné predložiť svojim klientom a vydavateľa elektronických platobných prostriedkov oprávneným držiteľom nimi vydaných elektronických platobných prostriedkov najneskôr pri uzatváraní obchodu uvedeného v odseku 2, na ktorý sa nevzťahuje už uzavretá rozhodcovská zmluva. Klient a oprávnený držiteľ nie sú povinní prijať predložený návrh rozhodcovskej zmluvy podľa odseku 3; ak klient alebo oprávnený držiteľ neprijme návrh rozhodcovskej zmluvy podľa odseku 3, prípadné spory z platobného styku s takýmto klientom a oprávneným držiteľom sa riešia postupom podľa osobitných predpisov.

7. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že dňa 2.6.2008 uzavreli žalobkyňa a W. S. ako dlžníci so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom zmluvu o úvere spotrebiteľského charakteru, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkom spotrebný bezúčelový úver vo výške 250.000 Sk. Dlžníci úver čerpali. Zmluva o úvere v čl. II. obsahovala rozhodcovskú doložku (ods. 5) a dohodu o zrážkach zo mzdy (ods. 6). Nebolo tiež sporné, že dlžníci úver nesplácali, preto banka dňom 12.11.2009 vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva a pohľadávku voči dlžníkom z tohto úverového vzťahu postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.9.2013 na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., ktorej žaloba proti dlžníkom bola dňa 20.12.2013 doručená Stálemu rozhodcovskému súdu Slovenskej bankovej asociácie. Rozhodcovský súd dňa 10.6.2014 rozsudkom sp. zn. II/2014-101 žalobe spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. vyhovel a žalobkyňu s W. S. zaviazal zaplatiť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. spoločne a nerozdielne 5.729,86 € s príslušenstvom a trovy rozhodcovského konania. Napokon sporné nebolo ani to, že žalovaný judikovanú pohľadávku exekučne nevy máha, ale predložil zamestnávateľovi žalobkyne výzvu

na vykonávanie zrážok zo mzdy spolu s dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorú zamestnávateľ žalobkyne akceptoval a na jej základe začal s výkonom zrážok zo mzdy žalobkyne vo výške 155,06 €/mesiac.

8. Spornou medzi stranami bola otázka právneho posúdenia veci. Žalobkyňa žiadala určiť, že žalovaný nemá právo na zrážky z jej mzdy a tiež určiť, že zmluvná podmienka v čl. II. ods. 6 (dohoda o zrážkach zo mzdy) je neprijateľnou podmienkou. Domáhala sa i vydania bezdôvodného obohatenia vo výške zrážok, ktoré boli vykonané z jej mzdy na základe dohody. Mala za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože zaručuje poskytovateľovi úveru absolútnu moc nad jej majetkovou sférou bez možnosti kontroly. Tiež uviedla, že žalovaný vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 12.11.2009 a návrh na začatie rozhodcovského konania podal viac ako mesiac po premlčaní dlhu podľa Obchodného zákonníka. Žalovaný odmietol, že by dohoda o zrážkach zo mzdy bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou i to, že by sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil.

9. Keďže predmetom sporu je v petite I. a II. určovací žaloba, bolo potrebné skúmať, či si žalobkyňa uplatňuje nároky, ktorých je možné sa domáhať žalobou v zmysle ust. 137 C.s.p.. Do úvahy prichádza ochrana spotrebiteľa podľa § 3 ods. 3, ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z. spravidla určením, že veriteľ nemá právo na zrážky zo mzdy, a v prípade neprijateľnosti dohody o zrážkach zo mzdy ochrana určením dohody o zrážkach zo mzdy ako neplatnej neprijateľnej zmluvnej podmienky (§ 298 C.s.p.). V danom prípade teda naliehavý právny záujem na oboch požadovaných určeníach je daný.

10. Následne súd posudzoval (ne)platnosť dohody o zrážkach zo mzdy podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko na tvrdení, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, žalobkyňa zakladala výrok I. a II. žalobného návrhu.

11. V ustanovení § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka zákonodarca vymedzil všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Čo treba rozumieť "značnou nerovnováhou", možno vydedukovať najmä z úpravy neprijateľných podmienok upravených v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Za značnú nerovnováhu treba vždy považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie, či škodu), alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Žalobkyňa v konaní dostatočne nešpecifikovala, v čom nerovnovážne postavenie spočíva. Uviedla iba, že dohoda o zrážkach zo mzdy zaručuje poskytovateľovi úveru absolútnu moc nad jej majetkovou sférou bez možnosti kontroly. Takáto argumentácia má iba všeobecný charakter a javí sa, že jej cieľom je účelovo poukázať na to, že predmetné zmluvné ustanovenie je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Žiadne adresné okolnosti vzťahujúce sa na prejednávany prípad, z ktorých by sa dalo ustáliť, prečo predmetné zmluvné dojednanie považuje za nerovnovážne, žalobkyňa neuviedla. Súd sa v tejto súvislosti stotožňuje s procesnou obranou žalovaného, že práve účelom tohto zabezpečovacieho inštitútu je uspokojenie pohľadávky aj mimo súdneho konania a je v rozpore so základnými princípmi občianskeho práva zdôvodňovať neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy práve jej účelom, ktorým je mimosúdne uspokojenie pohľadávky.

12. K prípustnosti dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských vzťahoch súd uvádza, že tento inštitút nebol zákonodarcom z týchto vzťahov vylúčený ako neprípustný. Ak neexistuje riziko vymoženia nezákonného, či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídenním súdneho procesu siahnúť na majetok dlžníka. Ak ale hrozba vymoženia nečestného plnenia existuje, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Za podstatné pri hodnotení čo i len potenciálneho rizika vymoženia nezákonného plnenia súd považuje (a to i vo vzťahu k argumentom žalobkyne o dohode ako neprijateľnej zmluvnej podmienke), že dohoda v danom prípade nepredstavuje zrážanie časti mzdy žalobkyne založené na subjektívnej predstave žalovaného, ale predstavuje zrážky presne v podobe a vo výške, ako boli stanovené mesačné splátky úveru (zrážka zo mzdy je 155,06 €, teda sa rovná výške úverovej splátky 4.671,20 Sk). Na základe uvedeného je nutné konštatovať, že doposiaľ neboli vykonané zrážky zo mzdy žalobkyne ani o cent nad rámec peňažných nárokov veriteľa z poskytnutého úveru, čomu zodpovedá aj znenie dohody. Navyše podľa § 131 ods. 3 Zákonníka práce, ďalšie zrážky zo mzdy, ktoré presahujú rámec zrážok uvedených v odsekoch 1 a 2, môže zamestnávateľ vykonávať len na základe písomnej dohody so zamestnancom o zrážkach zo mzdy, alebo ak povinnosť zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov zamestnanca vyplýva z osobitného predpisu

13. Súd akceptuje, že ak dohodou o zrážkach je potenciálne možné vymôcť nečestné plnenie, tak táto dohoda v spojení práve s nečestnými klauzulami (týkajúcimi sa predovšetkým neprimerane vysokých úrokov, zmluvných pokút alebo rozličných neadekvátnych sankcií) je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Na základe dohody o zrážkach zo mzdy však žalovaný v danom prípade bez pochybností nevymáha plnenie, ktoré by malo základ v neprijateľných zmluvných podmienkach, ako tomu býva zvyčajne u nebankových subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Významnou je v tejto súvislosti i skutočnosť, že žalobkyňa v tomto (a ani v žiadnom inom konaní) nenamietala výšku nároku žalovaného z úverovej zmluvy.

14. Súd poukazuje i na to, že ustanovenie § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré zakotvilo osobitný prístup pri zabezpečovaní splnenia záväzkov spotrebiteľa dohodou o zrážkach zo mzdy nadobudlo účinnosť 1. mája 2014. Z uvedeného preto vyplýva, že tým, že rozhodcovská doložka bola inkorporovaná do úverovej zmluvy a nebola uzavretá vo forme osobitnej listiny, nedošlo k porušeniu ustanovení zákona na ochranu spotrebiteľa účinných v rozhodnom čase (2.6.2008).

15. Sumarizujúc závery uvedené v odsekoch 10. až 14. tohto rozsudku súd uzatvára, že žalobkyňou spochybňovaná dohoda o zrážkach zo mzdy nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Je zabezpečovacím inštitútom uzatvoreným v súlade so zákonnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku. Posudzovaná dohoda o zrážkach navyše neobchádzala ani právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa účinných v čase jej uzavretia. A skutočnosť, že neumožňuje v prospech veriteľa vykonávať zrážky zo mzdy spotrebiteľa nad rámec peňažných nárokov veriteľa z poskytnutého úveru svedčí o tom, že nespôsobuje ani nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Dohoda obsahovala označenie veriteľa a dlžníka, označenie pohľadávky, ako aj výšku dohodnutých zrážok. Skutočnosť, že žalobkyňa obsah dohody nemohla ovplyvniť, sama osebe automaticky nespôsobuje jej neplatnosť. Na tomto mieste sa žiada pripomenúť, že práve žalobkyňa bola iniciátorkou vzniku zmluvného vzťahu medzi stranami (viď. žiadosť o flexipôžičku zo dňa 27.5.2008 na č.l. 165 spisu). Jej uzavretie teda bolo prejavom zmluvnej autonómie a výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd nárok žalobkyne v petite I. a II. nepovažoval za dôvodný a v rozsahu oboch určujúcich výrokov žalobu zamietol.

16. K tvrdeniam žalobkyne, že banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru dňa 12.11.2009 a návrh na začatie rozhodcovského konania žalovaný podal viac ako mesiac po premlčaní dlhu podľa Obchodného zákonníka súd uvádza, že žalobkyňa bola v rámci rozhodcovského konania doručená žaloba dňa 27.1.2014 spolu s výzvou rozhodcovského súdu na doručenie žalobnej odpovede. Žalobkyňa ale na výzvu rozhodcovského súdu, aby sa vyjadrila ku všetkým skutočnostiam a návrhom uvedeným v žalobe nereagovala, v rozhodcovskom konaní bola úplne nečinná (viď. odsek III. rozhodcovského rozsudku na č.l. 12 spisu). Námietku premlčania v konaní pred rozhodcovským súdom žalobkyňa nevzniesla (čo ani sama nepopiera). V kontexte s týmito skutočnosťami je bez logiky jej tvrdenie, že doposiaľ nebolo vedené riadne súdne konanie, v ktorom by vôbec mala možnosť námietku premlčania uplatniť, nakoľko tomu tak zjavne nie je. Rozhodcovskému súdu s ohľadom na pasivitu žalobkyne neostalo iné, ako rozhodovať na základe dôkazov predložených veriteľom.

17. Napriek tomu, že rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie zo dňa 10.6.2014 sp. zn. II/2014-101 je vykonateľný, na jeho podklade neprebíha exekúcia. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že má za to, že dôvodom tohto stavu je, že žalovaný zistil, že jeho nárok v exekučnom konaní neobstojí a preto zaslal jej zamestnávateľovi dohodu o zrážkach zo mzdy (žaloba, č.l. 3 spisu).

18. Súdu je z jeho vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že žalobkyňa žalobou zo dňa 17.7.2014 na tunajšom súde žiadala, aby súd zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie č.k. II/2014-101 zo dňa 10.6.2014 a súčasne odložil jeho vykonateľnosť. O predmetnej žalobe rozhodol súd prvej inštancie v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/231/2014 rozsudkom zo dňa 17.1.2019 tak, že žalobu i návrh na odklad vykonateľnosti zamietol, vec nie je právoplatne skončená. Napriek tomu, že v súdnom konaní nebolo doposiaľ vyhovené ani návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, veriteľ nepochybne vedomý si živého súdneho sporu, predmetom ktorého je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, návrh na vykonanie exekúcie nepodal. Takýto prístup žalovaného súd hodnotí ako korektný. V záujme uspokojenia svojej pohľadávky voči žalobkyňi ale po

podaní žaloby vo veci sp. zn. 14C/231/2014 pristúpil k výkonu zrážok z jej mzdy, keďže neochota žalobkyne dobrovoľne uhradiť dlžnú sumu je evidentná. A to všetko za stavu, keď právny základ nároku a ani jeho výška nie sú medzi stranami sporné. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe správne uviedol, že súd by mal skúmať, či ochrana poskytovaná súdom neprekročí hranice prípustnosti, a súd nebude chrániť spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu, ale jeho ľahkomyselnosť a nezodpovednosť ako zmluvnej strany, ktorá sa potom, čo nastali dôsledky porušenia povinností, dovoľáva neplatnosti, pre ňu „nevýhodnej podmienky“. Aplikujúc vyššie uvedené kritérium neostáva súdu iné ako konštatovať, že by sa priečilo záujmu spravodlivého usporiadania vzťahov medzi stranami poskytnúť žalobkyňu ochranu založenú výlučne na jej spotrebiteľskom postavení na úkor žalovaného, ktorého právny základ a výška nároku sú nesporné.

19. Osobitne vo vzťahu v rozhodcovskej doložke aj vzhľadom na vyjadrenie žalobkyne vo veci zo dňa 15.8.2018 v bode 3. (č.l. 148 spisu) a priestor, ktorý tejto otázke venovala v rámci prednesu na pojednávaní dňa 23.9.2019 súd uvádza, že v čase uzavretia zmluvy o úvere Všeobecná úverová banka, a.s. ako subjekt, ktorý zmluvu dlžníkom navrhol, musel rešpektovať jednak úpravu Občianskeho zákonníka ohľadne spotrebiteľských zmlúv, ako aj zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorý upravuje vzťahy súvisiace s podnikaním bánk a zákon č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku. Čo sa úpravy v Občianskom zákonníku týka, podľa ust. § 53 ods. 4 písm. r) účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považovali najmä ustanovenia, ktoré vyžadovali v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Z ust. § 53 ods. písm. r) Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere je teda nepochybné, že zákonodarca apriórne rozhodcovskú doložku v spotrebiteľskej zmluve bez ďalšieho nekvalifikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predpokladom na to, aby rozhodcovská doložka mala charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky bolo, aby vyžadovala od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Článok II. ods. 5 zmluvy o úvere zaväzoval strany riešiť spory z úverového prípadu medzi nimi vzniknuté prednostne v rozhodcovskom konaní, súčasne ale nevylučoval riešenie sporov ani pred všeobecným súdom. Súd preto rozhodcovskú doložku nevyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Ďalšou zákonnou úpravou, ktorá výrazne determinovala možnosti banky pri koncipovaní návrhu na uzavretie úverovej zmluvy s dlžníkom bolo ust. § 93b ods. 1, 2 zákona o bankách, ktoré jej ukladalo povinnosť ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona, pričom tento návrh bola banka povinná predložiť žalobkyňu ako klientovi najneskôr pri uzatváraní obchodu. Úprava čl. II. ods. 5 zmluvy o úvere súčasne rešpektovala i ust. § 67 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku platné v čase uzavretia zmluvy (citované v odseku 6. rozsudku).

20. K nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia súd uvádza, že zrážky zo mzdy žalobkyne boli vykonané na základe platnej dohody o zrážkach zo mzdy. K samotnej výške bezdôvodného obohatenia súd dodáva, že podľa výplatných pásov za mesiace 04 - 05/2016, 08/2016 a 11 - 12/2016 (č.l. 16 - 20 spisu), ktoré žalobkyňa ako listinný dôkaz k výške bezdôvodného obohatenia predložila, boli vykonané zrážky z jej mzdy vo výške spolu 775,30 € (5 x 155,06 €). Podľa prehľadu vykonaných zrážok zo mzdy žalobkyne zo dňa 3.8.2017 vystaveného zamestnávateľom žalobkyne (č.l. 118 spisu), zo mzdy žalobkyne boli za obdobie 10/2015 - 2/2017 vykonané zrážky spolu so výške 2.328,34 € (14 x 155,06 €, 1 x 80 €, 1 x 77,50 €). Žalobkyňa teda súdu výšku bezdôvodného obohatenia 2.636,02 €, ktorého vydania sa domáha, ani len nepreukázala. Pre úplnosť súd k argumentom žalobkyne uvádza, že podľa § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premičaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Z uvedených dôvodov teda nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia súd nepovažoval za dôvodný a i v tejto časti žalobu zamietol.

21. Nad rámec všetkých vyššie súdom zhodnotených skutkových tvrdení žalobkyne, na pojednávaní dňa 23.9.2019 žalobkyňa navyše spochybnila, že zmluvu so žalovaným uzavrela slobodne a vážne. Spravila tak až po tom, čo súd konštatoval, že medzi stranami nie sú sporné skutkové tvrdenia týkajúce sa uzavretia zmluvy, ale iba otázka právneho posúdenia veci, a preto nevyhodnotil návrh na výsluch žalobkyne ohľadne okolností uzavretia zmluvy ako dôvodný. Súd zdôrazňuje, že od uzavretia zmluvy (2.6.2008) až do pojednávania dňa 23.9.2019 žalobkyňa nespochybňovala, že zmluvu so žalovaným uzavrela slobodne a vážne. Toto skutkové tvrdenie prvý krát použila až v reakcii na vyššie uvedené vyjadrenie súdu, ktorý výsluch žalobkyne - vyžadujúci si navyše i odročenie pojednávania, nepovažoval

za dôvodný a s dôvodmi svojho rozhodnutia strany na pojednávaní aj oboznámil. Ustanovenie § 153 ods. 1 C.s.p. ukladá sporovým stranám povinnosť uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Súčasne uvádza, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Zmyslom ust. § 153 ods. 1 C.s.p. je prispieť k tomu, aby konanie prebiehalo rýchlo a plynule a súčasne motivovať sporové strany, aby úkony vykonávali včas a aby aj týmto spôsobom bola zabezpečená hospodárnosť konania. S potrebou rýchlosti a hospodárnosti konania úzko súvisí aj požiadavka včasnosti uplatnenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany vyhodnotí v okolnostiach konkrétneho prípadu súd a je ponechané na jeho úvahe, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní, alebo či prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že súd na procesný úkon neprihliadne a tým mu neprizná procesné účinky (Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol. Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, nakladateľstvo C.H. Beck, 2016, str. 578). Podľa § 153 ods. 2 C.s.p. na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa skutkovo tvrdí, že zmluvu so žalovaným neuzavrela slobodne a vážne ako prostriedok procesného útoku použila prvýkrát viac než jedenásť rokov po vzniku zmluvného vzťahu a dva a pol roka po podaní žaloby, a rovnako výsluch žalobkyne až do pojednávania dňa 23.9.2019 nebol navrhnutý ako dôkaz, súd návrh na výsluch žalobkyne zamietol a na tvrdenie, že zmluvu so žalovaným neuzavrela vážne a slobodne podľa § 153 ods. 2 C.s.p. neprihliadal ako na relevantné majúc za to, že účelom ust. § 153 ods. 2 C.s.p. je práve zamedziť tomu, aby sporová strana v konaní postupovala spôsobom, ako v danom prípade postupovala žalobkyňa. Navyše ako súd uviedol i na pojednávaní, medzi stranami neboli sporné okolnosti uzavretia zmluvy, ale právne posúdenie veci, za ktorého stavu považoval za nadbytočný výsluch žalobkyne v navrhovanom smere. O účelovosti tvrdenia žalobkyne, že zmluvu neuzavrela slobodne a vážne svedčí i dovtedajší postoj žalobkyne k dlhu (dňa 3.11.2014 uzavrela Dohodu o splátkovom kalendári, č.l. 82 - 84 spisu) a tiež skutočnosť, na ktorú už súd poukázal v závere odseku 15. rozsudku (žalobkyňa bola iniciátorkou vzniku zmluvného vzťahu medzi stranami - vid'. žiadosť o flexipôžičku na č.l. 165 spisu).

22. Ďalšie argumenty súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne zaoberať.

23. O zrušení neodkladného opatrenia súd rozhodol v súlade s ust. § 335 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietla alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

24. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaný bol v spore plne úspešný, vznikol nárok na náhradu 100 % trov konania proti žalobkyne. V súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice - okolie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 3 rovnopisoch s prílohami.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.
Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.